

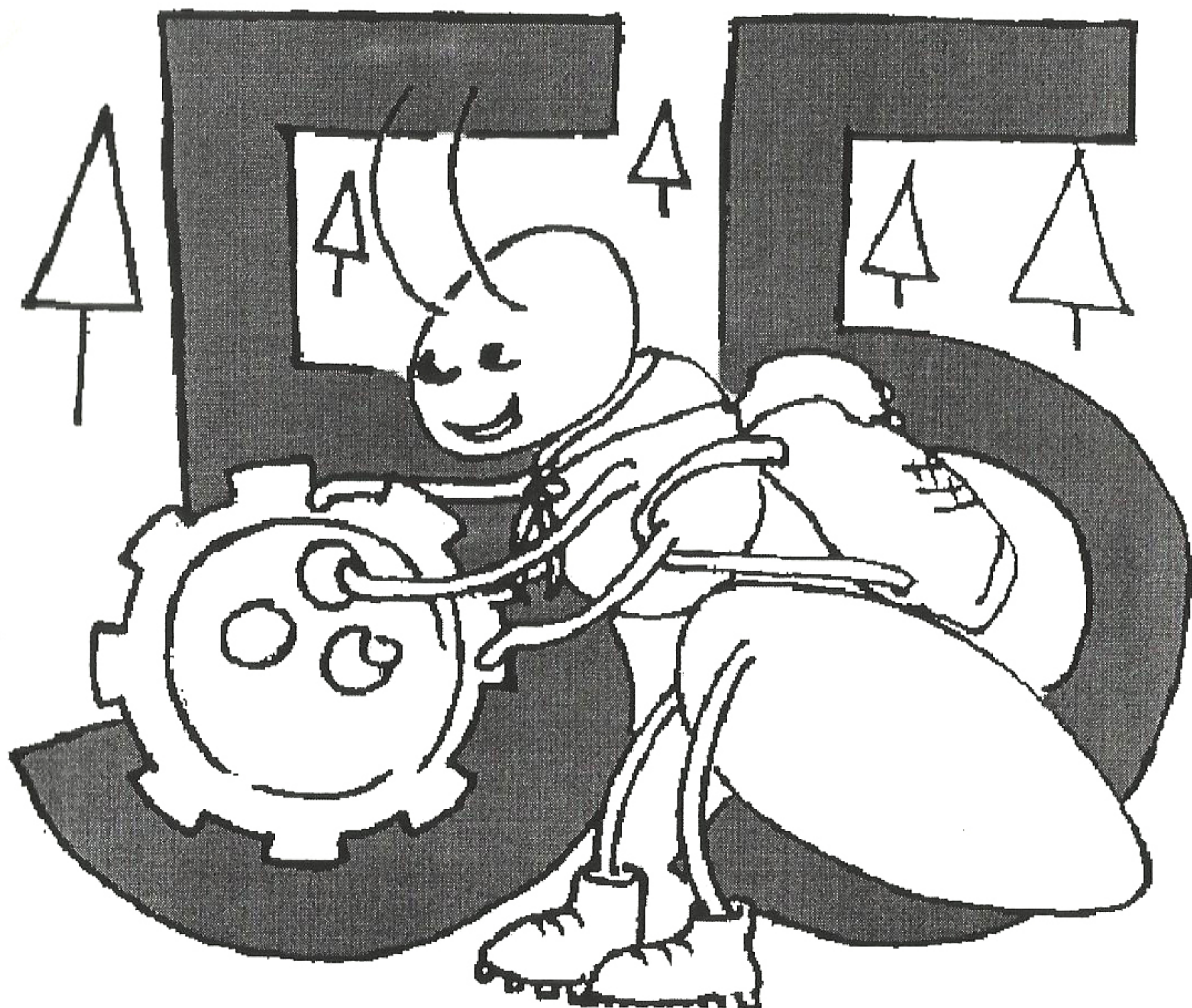
GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA Leto 2006/2007

Številka 2

April 2007

Izide, ko se nabere dovolj prispevkov

VSE NAJBOLJŠE!

rcm.rutka.net

e-pošta: rcmlj@rutka.net

Kazalo

Uvodnik	3
Novice iz Mravljishča	4
55 let - pa kaj... to ni še nič	6
Intervju – Gospodar prstanov	8
Zimovanje	11
GPS up your A.S.S. a.k.a. DRITO AZIMUT	12
Nekaj o naši domovini – Sloveniji	16
Bili smo...na zimovanju	18
Vabilo na TABOR	20

Uvodnik

Vse najboljše, dragi Mrav!

Na današnji dan pred 55 leti je v Mostah zadišalo po nečem novem. Zadišalo je po tabornem ognju, šotorih, vozlih, orientaciji, življenju v naravi. Zadišalo je po tabornikih, saj so 6. aprila 1952 ustanovili Rod Črnega mrava. In ta naš rod kljub nekaterim padcem deluje še dandanes, kar pomeni, da so mladi v Mostah še vedno navdušeni nad tem našim početjem.

Hja, je že tako, mravi se staramo, a se ne damo. To dokazuje tudi dejstvo, da smo letošnje praznovanje obeležili ne le z našitkom, pač pa tudi z majico, razglednico in celo z lastno poštno znamko, po kateri bomo prepoznavni ne le v Ljubljani, pač pa po celi Sloveniji, Evropi in ne nazadnje svetu, povsod, kjer se ljudje ukvarjajo s filatelijo.

In naj za konec tega slovesnega uvodnika vsem zaželim še veliko taborniških doživetij, rodu pa še veliko let delovanja!

Vaš Terminator

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA

Mravljinček je glasilo tabornikov Rodu Črnega mrava iz Ljubljane.

Glavni urednik:

Sebastijan Kerše - Terminator

Izhajanje:

Mravljinček izide, kadar se nabere dovolj prispevkov. Ta številka je izšla 6.4.2007

Cena enega izvoda:

Za člane brezplačno, za ostale vsaj zaenkrat zastonj.

Naslov uredništva:

Rod Črnega mrava
Rožičeva 1a
1000 Ljubljana
"Za Mravljinčka"

e-pošta:

rcmlj@rutka.net

Prispevki v Mravljinčku odražajo mnenja avtorjev.

Pripombe in predlogi so vedno dobrodošli!

Rod Črnega mrava deluje v Mostah že od leta 1952. Še vedno učimo tehniko življenja v naravi in med ljudmi ter močno verjamemo v pomembnost svojega početja. Ponosni smo, da je naš rod med najstarejšimi v Sloveniji.

Novice iz Mravljišča

Decembrska čajanka je bila tudi tokrat v znamenju čaja, piškotkov in diapozitivov. Za spremembo od decembra 2005 pa nas tokrat ni zeblo v nožne prste, ker snega enostavno ni bilo.

Leto 2007 se je začelo s črepinjami. Neznani veseljaki so nam namreč na silvestrsko noč razbili vitrino.

Tudi zimski izlet je bil bolj pomladanske sorte. Tisti, ki so šli na Rašico, so se imeli fino, tisti, ki smo ostali doma, pa smo lahko obžalovali, da nas ni bilo poleg.

Zimovanje (ali bolje podaljšani zimski vikend) je prav tako izzvenelo v pomanjkanju snega. Kljub temu je Ilova gora po dolgem času spet doživela pravo taborniško vzdušje.

Marca se je zgodila nova taborniška akcija – GG Race. Gre v bistvu za nadgradnjo nekdanje učne orientacije Žabori. Poleg Mihe Kolariča, ki je bil v organizacijskem timu, so se akcije udeležili tudi NLP in Črni zmaji. NLP so se bolj učili, Črni zmaji pa so zadevo vzeli zares in osvojili odlično drugo mesto.

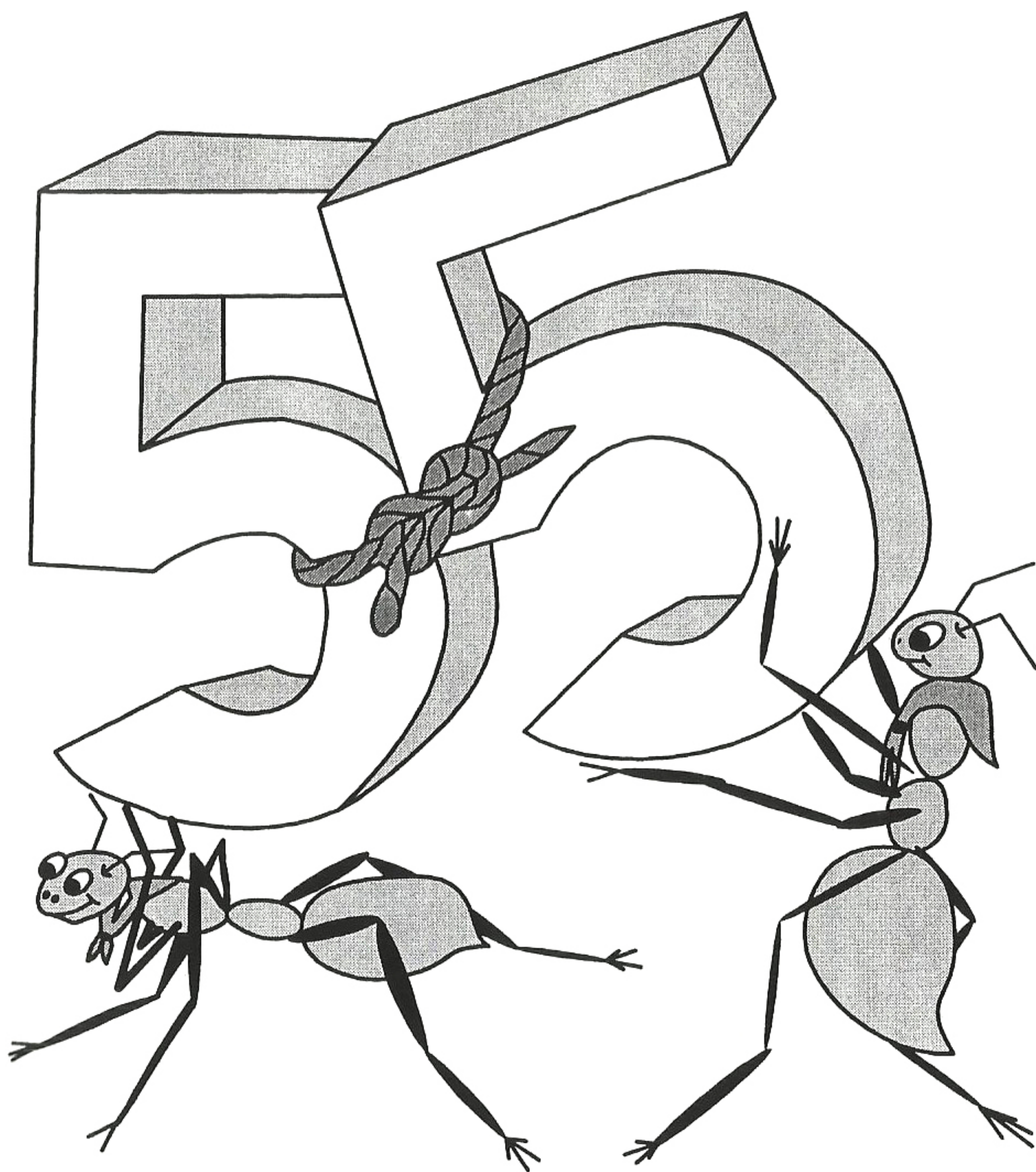
Konec marca se je zgodilo tudi Nočno orientacijsko tekmovanje (NOT). Tokrat se ga je naša ekipa udeležila v sodelovanju s »tujsko legijo« (ja, že spet...) – poleg Roka in Davida sta bila v ekipi še tabornik iz Velenja in skavt iz Kopra. Naveza je bila uspešna, saj so Morzeja odlično obvladali, prav tako pa so preživeli prehod celotnega minskega polja.

Zveza tabornikov Slovenije in Pošta Slovenije sta konec marca izdali novo taborniško znamko. Zaenkrat se jo na pošti še dobi, vendar pohitite, ker je naklada omejena.

In kaj nas čaka aprila? Poleg občnega zbora in slavja ob častitljivi obletnici nas čaka še Feštival. Ta se bo zgodil 21. aprila, poleg dneva tabornikov pa bomo z njim obeležili še stoto obletnico skavtskega gibanja.

Za kratek čas...

Načelnikov nagovor

55 LET – PA KAJ... TO NI ŠE NIČ

6. aprila leta 1952 so se Ivo Zor - Sivi gad, brata Albin in Pavle Erklavec, Nada Erklavec, profesorica Ljuba Kozina, akademski slikar Trpin, profesor Fakin, profesorica Benedikova, Velimir Rajković in drugi odločili v Mostah organizirati v taborniški rod. Zato letos praznujemo 55. obletnico delovanje taborniškega rodu Črnega Mrava. V preteklosti smo beležili veliko vzponov in padcev. Vzponi so nam dali energijo, padci pa izkušnje iz katerih smo se veliko naučili. Več o vsem tem je bilo povedanega in napisanega že ob 55. obletnici rodu in je tudi dostopno na internetni strani rodu (<http://rcm.rutka.net>).

Na tem mestu bi se raje osredotočil na Črnega Mrava danes in jutri. Še vedno ohranjamo taborništvo v Mostah in Zeleni jami. V letošnji sezoni je članarino plačalo 51 tabornikov. Otroci so organizirani v treh vodih, ki se vsak teden srečujejo na vodovih sestankih. Najmlajši vod so Prde smrde, nato so vod NLP, najstarejši vod pa so Črni Zmaji. Naši trije vodniki Suzana, Jana in David se trudijo in za otroke pripravljajo kvaliteten taborniški program, ki se z rednimi mesečnimi akcijami, zimovanjem in taborom zaključuje v celoto. Naši popotniki Roza pikapolonice so organizirani v zelo ohlapen klub, vendar z njimi vseeno ohranjamo redne mesečne stike. Fantje se vsako leto še vedno udeležujejo taborjenja in pomagajo pri organiziranju delavnic na nekaterih projektih Mestne zveze tabornikov. V vode je aktivno vključeno okoli 25 otrok. Ostali člani pa smo aktivno in manj aktivno vodstvo ter podporni člani.

Danes se taborništvo na celotnem območju države sooča s precejšnjimi težavami. Tudi naš rod ni imun. Trendi v družbi in posledično upad zanimanja za prostovoljstvo, velika konkurenca aktivnosti za mlade, vedno bolj rigorozna zakonodaja puščajo davek v taborniškem gibanju. Vsem negativnim dejavnikom navkljub smo v RČM sestavili ekipo, ki srčno kljubuje razmeram in vztraja v naši aktivnosti in poslanstvu. To je planirati, organizirati in voditi aktivnosti za mlade. Naš namen je naravo, spoštovanje narave in življenje v naravi, ki se iz življenja in izkušenj mladih vse bolj odmika približati zainteresiranim otrokom. Otroci in mladi so izredno pomembni predstavniki družbe, zato je v njihovo znanje, izkušnje, vrednote, načela in ozaveščanje potrebno redno in pravilno vlaganje.

Načelnikov nagovor

Tukaj smo taborniki edinstven primer organizacije, ki lahko poleg družine in šole poskrbi za to, da bodo mladi odrasli v odgovorne in zdrave predstavnike družbe. V Črnem mravu smo do zdaj in bomo še v bodoče usmerjali delo z mladimi v osvajanje praktičnih in socialnih znanj, saj promoviramo demokratične odnose v vodstvu, k vsem situacijam pristopamo s pogovorom, praktično znanje se nenehno preverja na akcijah, ne spodbujamo marginaliziranja različnih družbenih skupin, na taborih in akcijah so mladi v nenehnem stiku z vrstniki, starejšimi in mlajšimi člani, z njimi sodelujejo in si med seboj pomagajo.

Ta trend kot sem omenil bomo nadaljevali tudi v prihodnosti in dokler bo moč čutiti tako pozitivno energijo v tem kar počnemo in dokler bomo na obrazih naši članov videli nasmeh in zadovoljstvo, bomo vedeli, da smo na pravi poti. Čeprav nas ni veliko, znamo zase dobro poskrbeti in bomo znali še naslednjih 55 let.

Čestitam, Črni Mrav za 55 čudovitih let, naj bojo naslednja še lepša in uspešnejša.

Z naravo k novemu človeku.

Rok Zaletel – Cigi
Načelnik RČM

Naše akcije

Intervju - Gospodar prstanov

Trilogija Gospodar prstanov je več kot 1000 strani obsegajoča zbirka treh knjig o čudovitem srednjem svetu čarobnih bitij kot so vilini, škrti, čarovniki in hobiti. Prebrati tak »špeh« ni ravno mala malica, zato sem bila nemalo presenečena, da sem med udeleženci zimovanja odkrila kar dva eksperta in kmalu zatem še enega.

Vlak je torej drdral proti Mlačevemu in pogovor je nanesel na to in ono. Ko smo se že lep čas pomenkovali o zgodbi zgodb, sem si izprosila papir in pisalo in zapisala odgovore dveh različnih privržencev: Ane in Davida.

Katero verzijo sta prebrala?

D: Vse: star prevod, nov prevod...

A: Stara, zelena, debela knjiga,

D: Prevod v tej knjigi ni tako točen kot v kasnejši izdaji, kot vidimo tudi v filmu, sploh niso Bisagini, ampak so Bogataji. (op. avtorja: pred nekaj leti je izšla nova izdaja, ki je bila na novo prevedena) To so prevajali štirje študentje angleščine. Ampak nima smisla se poglobljati v to, ker nima nobene veze z zgodbo.

Katera verzija ti je bolj všeč?

D: Angleška je boljša

A: Zelena je boljša, žepnice niso tako dobre, ful je spuščeno.

D: Žepnice so čisto OK, prevajal jih je isti prevajalec, ki je prevajal za podnapise film. Zato pa je boljši prevod.

Film sta videla?

D: Ja, podaljšano verzijo, ki traja tri ure in pol dolgo.

A: Ja, videla sem prvi in drugi del.

Kateri karakter vama je najbolj všeč?

D: Aragorn v knjigi, v filmu pa Gimli. Gimli je škrat, ki z Legolasom (op.avtorja: Legolas je vilin) kar naprej tekmuje, kdo bo pobil več orkov (op.avtorja: orki so ogromna bitja, pošasti).

A: Vsi so v redu, vsak po svoje...V knjigi sta mi všeč tudi Gandalf in Legolas, v filmu pa tudi Gimli.

Naše akcije

Tu se je vmešal v razgovor še tretji ekspert, ki je že prej vlekel na ušesa, kaj imata za povedat dve taki faci, kot sta David in Ana. Ni mogel več zdržati in je ustrelil:

Atila: ...dvojka je najboljša!...(malček kasneje)...Gimli je najboljši!

Koliko časa si bral knjigo?

D: Prvič en mesec, drugič pa vse skupaj en teden.

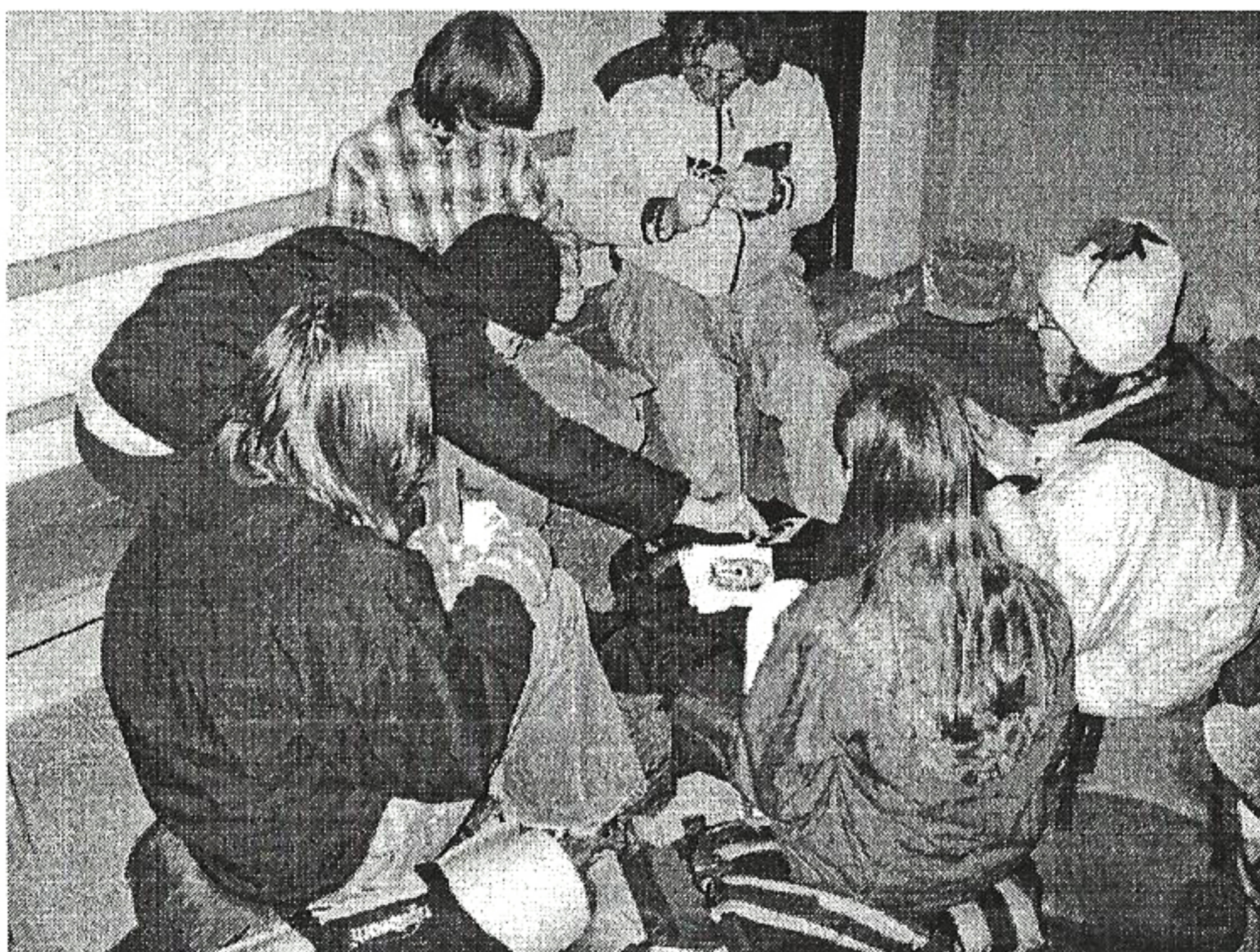
A: Prvič en mesec pa pol, drugič pa še nisem začela.

Atila: Najprej do 30.strani, po dveh letih pa do konca prvega dela v treh dneh.

In tako bi se pomenkovali še en lep čas, če ne bi vpadla v pogovor Mateja in naznanila, da smo prispeli. V naglici je David na vlaku pozabil kitaro... To pa je že druga zgodba.

Potem pa smo se podali v resnično življenje, resnične gozdove s čisto resničnim dežjem, ki smo ga pogumno prenašali cele tri ure vzpona na Ilovo goro.

Nataša

10 e-pošta: rcmlj@rutka.net

ZIMOVANJE

Najprej smo se ob 9.00 zbrali na postaji Vodmat. Počakali smo na vlak, medtem pa je deževalo...

Na vlaku je Nataša naredila intervju o Gospodarju prstanov. Spraševala je Davida in mene, vmes pa je odgovarjal še Atila. Vožnja je trajala 25 minut. Ker nismo pričakovali tako hitrega konca vožnje, je David na vlaku pozabil kitaro. Uredil je tako (v bistvu je vse uredila njegova mama), da so v Novem Mestu kitaro vrnili v Ljubljano, tam pa so jo izkrcali in Davidova mama jo je šla iskat.

Rok in Mito sta nam pripeljala zemljevid in kompas in tako smo se odpravili na Ilovo goro. Hodili smo tri ure, vmes pa je deževalo. Ko smo prispeli v staro šolo, kjer smo se nastanili pa je ravno nehalo deževati.

Igrali smo karte Uno, jedli sladkarije, spali in se zabavali. Rok je kuhal, organiziral, pripravil nekaj o orientaciji...mi pa smo se imeli fino (saj se je fino imel tudi Rok).

Drugi dan zimovanja smo odšli na izvir reke Krke. Bilo je lepo in sončno vreme. Obiskala sta nas tudi Denis in Marta. Mito se je tudi oglasil in popravil kar je bilo potrebno (voda ni delala). Zakurili smo tudi ogenj in pekli hrenovke. Opazovali smo lunin mrk in ga tudi v opazovalnici gledali skozi daljnogled. Profesor (iz Ljubljane) nam je pokazal zimski šesterokotnik, zvezdo Sirius, Veliki voz in Severnico.

Dopoldne tretjega dne smo odšli v jamo, kjer je bilo mega super. Najprej smo poiskali Jančo jamo, ampak nismo vstopili, ker je bilo preveč smeti in ostanki kadavra. Nazadnje smo odšli do tretje (druga je bila poplavljen in nismo mogli vstopiti), se preoblekli v stara oblačila in se skozi rešetke odpravili vanjo. Pogledali smo toliko jame, kolikor smo lahko in , vsaj zame, se je končalo prehitro. Popoldne okoli štirih smo se odpravili na vlak. Med zimovanjem nas je dvakrat obiskal Nejc Zaletel, prvič je pripeljal kruh, drugič pa odpeljal vso opremo.

Ana Gajić

Naše akcije

GPS up your A.S.S. a.k.a. DRITO AZIMUT

NOT je nočno orientacijsko tekmovanje in ob ROT-u (Republiško orientacijsko tekmovanje) predstavlja enega od dveh najprestižnejših taborniških tekmovanj. Ker smo mravi vedno za akcijo je padla ideja o udeležbi na letošnjem NOT-u. Jedro ekipe GPS up your A.S.S. a.k.a. DRITO AZIMUT smo bili David Šturm, Miha Kolarič in jaz. Ker med ostalimi mravi nismo našli primerne zapolnitve ostalih mest, smo se obrnili na naše prijatelje iz drugih taborniških in skavtskih krogov. Z veseljem sta se ekipi pridružila velenjski tabornik Tomaž Jelenko in koprski skavt Anton Jurinčič. Tako sestavljena ekipa si je lahko zadala visoke cilje. Za te cilje pa je bil potreben trening,

Edin pravi „hard-core“ trening smo opravili v noči s petka 16. marca na soboto 17. marca. Trasa je potekala med Šmarje-Sapom, Pancami, Polico in Grosupljem. Na treningu smo hoteli uskladiti funkcije pri orientaciji in oddajanju morsejeve abecede. Na žalost smo na približno dveh tretjinah poti izgubili enega člana. Miha Kolarič si je grdo zvil gleženj in ga je bilo potrebno čimprej spraviti do urgence. Ko smo pričakali avto, sem ga odpeljal na urgenco, ostali trije člani ekipe, pa so suvereno nadaljevali boj z dolenskimi griči, dolinami in cestami. Cilj je bil pri meni doma, kjer smo se pogreli s čajem in okrepčali s čokolinom.

Naslednji korak je bil najti zamenjavo. V ekipo smo povabili Tosija, vendar kot bi bila številka 3 v ekipi zakleta, si je tudi on poškodoval, bolje rečeno poparil nogo, tako da smo na predvečer tekmovanja vnovič ostali štirje.

NOT je letos praznoval 30. rojstni dan, tekmovanje pa se je odvijalo 24. marca v okolici Pivke na Notranjskem. Prijave so potekale ob poslopu OŠ Pivka od 16.00 dalje, zbor ekipe pa se je zgodil ob 17.00. Na sestanku vodij ekip smo izvedeli, da so nam pripisali številko 327, kar je pomenilo, da smo v ekipi grč (3xx) na 27. mestu in da bomo s tekmovanjem začeli v zadnji tretjini. Tako nam je do topotesta ob 21.30 ostalo še tri ure časa. Pred nami sta bili dve opciji. Prva je bila druženje s prijetnimi tabornicami v topli dvorani, druga pa ponavljanje veščin, ki bi nam lahko prišle prav na poti. Seveda smo se odločili za slednje in ker okolje OŠ Pivka in množice glasnih tabornikov ni bilo primerno, smo se soglasno odločili, da se

12 e-pošta: rcmlj@rutka.net

odpravimo do Selc in nam mravom znanega Miranda bara. Tam smo imeli mir, da smo lahko ponovili morseja, topotest, geografijo, prvopomoč. Dotaknili smo se celo vrisovanja. Na topotest smo prišli pripravljeni kot še nikoli. Na žalost vsi člani niso dosti odnesli od ponavljanja topotesta, saj smo združno zbrali le 29 od 100 možnih točk. Sledilo je še vrisovanje, kjer je na plan prišla trema in tako smo pravilno vrisali le 4 od 10 KT-jev (kontrolnih točk), pri dveh pa smo zgrešili za mišji... hmmm... drekec. Sledil je še najpomembnejši del tekmovanja... Orientacija.

Štartali smo zelo agresivno in hitro. Kmalu smo našli prvi KT in točko kjer so preverjali znanje Morsejeve abecede. Tu se je poznal trening in tako smo od 25 znakov zgrešili le enega, vse to pa smo storili v 1 minuti in 20 sekund in skupno v Morseju zasedli 3. mesto. Drugi KT je bil mrtvi KT, kar pomeni, da ni bilo prisotnih kontrolorjev, le zastavica in odsevník ter naprava za elektronsko kontroliranje Sportident čipov (to se zadnje nekaj let uporablja namesto perforiranja listkov). Na tretji KT je bil začetek hitrostne etape. Letos je bilo zanimivo to, da cilj hitrostne ni bil vrisan v naprej. Ob prihodu na KT in „štemplanju“ čipa so kontrolorji predložili karto z vrisanim KT za konec hitrostne etape. Hitro skoraj v teku, smo se zagnali po poti. Za dosego cilja smo potrebovali 16 minut, najboljša ekipa pa le 7, tako smo z ostalimi 30 ekipami delili isto usodo nič točk :-). Odkritje petega KT je bila rutina in tudi šesti nam ni delal nobenih preglavic. Smo pa za oba pretežno uporabljali načelo drugega dela imena ekipe. Teren je bil zelo zahteven, poti ni bilo veliko, podrastje pa zelo gosto in bodičasto. Makija v pravem pomenu besede. Zato smo vsi člani med tekom prejeli kar lepo število spominčkov na 30. NOT. Pri sedmem KT smo naleteli na prve težave in ga na našo žalost nismo uspeli najti, enake usode je bil deležen tudi osmi KT. Ker smo borci nismo obupali in smo z enako vnemo nadaljevali proti devetemu KT in ga našli. Sledil je deseti KT kjer smo zopet hodili oz. Tavalili po azimutu in ga nato srečno le našli (med potjo do enajstega KT). Na destki smo opravljali test prve pomoči. Tam se nismo prav dolgo zadržali, saj smo želeli imeti čim boljši čas. Enajstko smo prav tako hitro našli, smo pa naredili kratko pavzo, saj je en član naše ekipe (tega skavta ne bom poimensko izpostavil) moral opraviti malo večjo potrebo. Po končanem opravku smo v teku odhiteli proti dvanajstem KT in minskemu polju. Minsko polje smo opravili z odliko in prišli skozenj brez napak. Sledil je le še sprinterski finiš do cilja.

Naše akcije

Ekipa GPS up your A.S.S. a.k.a. DRITO AZIMUT je tako zasedla skupno 18 mesto od 37 ekip v naši kategoriji. Letošnji NOT je bil eden zahtevnejših, kar se tiče orientacije in razmer na terenu. Vendar pa nas to le še bolj podžge. Naj izpostavim le še to , da so ekipe na tekmovanjih množično začele uporabljati aparate GPS (Global Positioning Satelite), ki v temni noči predstavljajo veliko prednost. Sami se nismo odločili za tovrstne pripomočke iz več razlogov. Nihče ga nima, nihče ga noče kupiti, nihče ni imel pravega interesa, da bi se naučil ravnati z izposojeno opremo. Tako smo se zanesli na staro dobro busolo in ni nam žal. Letos je GPS uporabljalo 12 ekip. Lansko leto 8. Koliko jih bo prihodnje leto??? Mi zagotovo ne. Čisto za konec pa le še pozdrav naše ekipe:

Kapetan: „GPS!!!“ [DI PI EEES!!!],

Cela ekipa: „UP YOUR ASS!!!“ [AP JOR EEES!!!].

Pa srečno...

Rok Zaletel – Cigi
(kapetan ekipe)

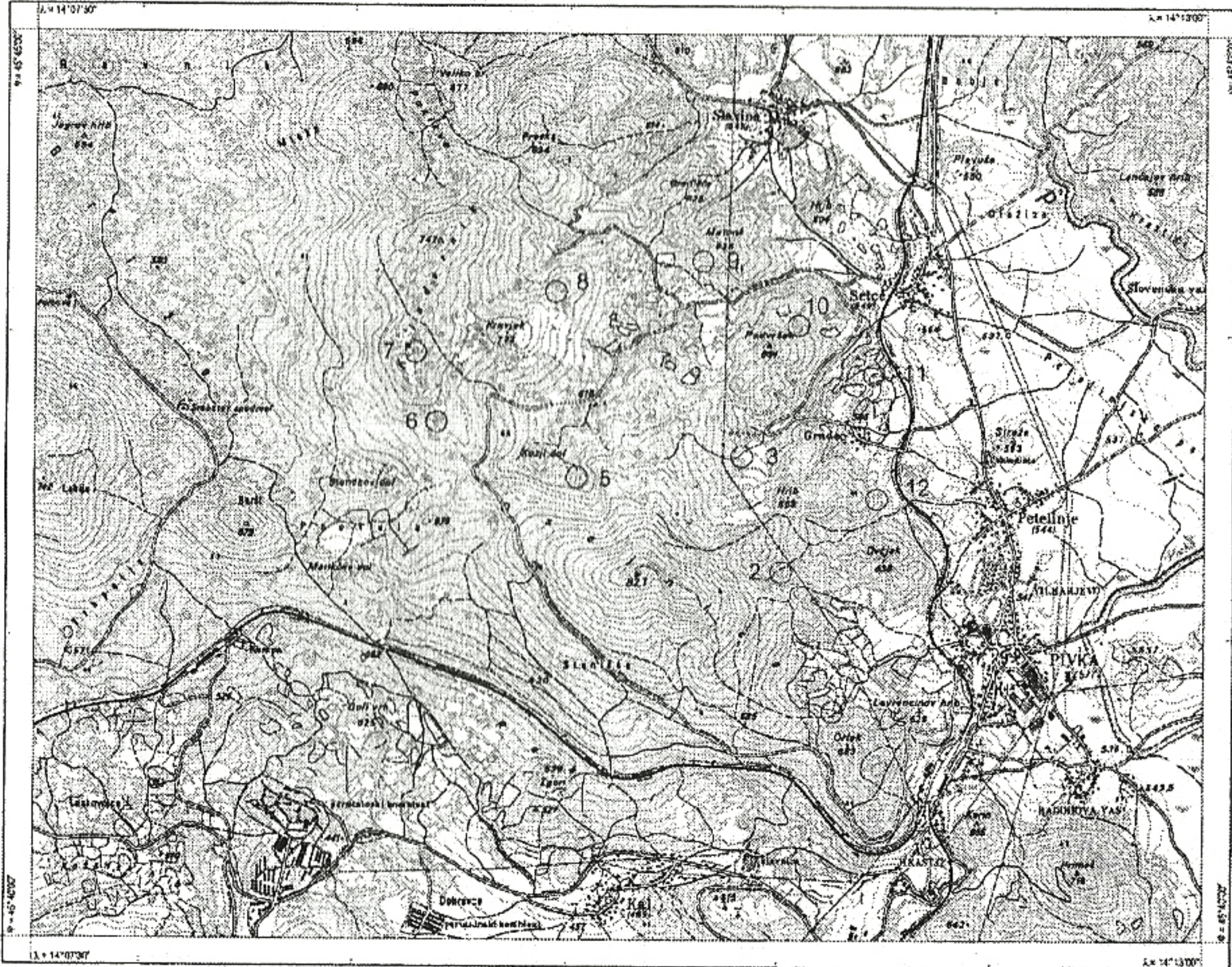

Nočno orientacijsko tekmovanje
Pivka 2007
<http://not.rutka.net>
Grče

Dr. Zdravko Šušteršič, marš. l. in ing.
Geodetska uprava Republike Slovenije, 1993
Vsebinski odgovarjalec: Andrej Vodopivec, Tihomir 24, 13430
Vrhnja Sreda, Slovenija

Elvidistanca : 10 m
1 cm na karti ustreza 200 m v naravi

Domovina je ena...

Nekaj o naši domovini – Sloveniji

Skozi oči najstarejše mravlje RČM babi Lenke – konec februarja 2007

Zadnjič me je spet obiskal Marino na en daljši pogovor, pa mi reče – dej no, napiši kaj za Mravljinčka, saj vedno primanjkuje prispevkov.

Jož, kaj pa naj napišem, se mi je podilo v glavi kar nekaj dni. Ali o tem, kako je tudi deževen dan lep – ko se med drevesi na hribu prepletajo meglice in na vejicah visijo cele ogrlice svetlečih se kapljic dežja; ali o prihajajoči pomladi, ko se oglašajo grlice, ko ščebetajo siničke in vrabčki in je kos že zapel prvo pomladno pesem – saj se bliža Gregorjevo, ko se ptički ženijo; ali o... kaj vem čem?

Kaj pa – o naši domovini, našem malem koščku raja, o naši prelepi Sloveniji? Ja, morda bo to tisto pravo. Saj veliko pišejo o njej, a vsak po svoje, vsak skozi svoje oči. Tako včasih spoznavaš grozljive stvari, ki se ji dogajajo v naravi, drugič pa tako poetične lepote, da kar plavaš nekje kot v sanjah nad vsakodnevnimi opravili.

Ker sem že kar nekaj časa na svetu in že na krajšem delu poti do 100 let, sem prebrala že kar nekaj knjig in obiskala kar nekaj predelov naše dežele. A vedno znova se vračam k DUMI – veliki pesnitvi našega belokranjskega pesnika Otona Župančiča. Nekateri ga že poznate, mnogi mlajši še ne do konca. Mnogo je pisal za otroke, saj se spomnite – Ciciban, dober dan in še kaj. A to, kar je napisal o naši domovini pred skoraj 100 leti, je res nekaj prekrasnega, veličastnega.

Poslušajte:

Slišal sem pesem in čul sem glas pojoč..., čul sem, kako je zvenelo moje
srce.

Sredi poljan si in poješ mi pesem zeleno vso,
Pesem vetra in vej in trave in sonca na travi,
Pesem hitečih in pesem stoječih valov,
Pesem srebrnih in pesem zlatih valov –
Pesem potokov in pesem žit.

Sredi poljan si in poješ mi pesem zeleno vso –
Vriskaš in vabiš, kličeš na kmete (danes bi rekli – v naravo)

16 e-pošta: rcmlj@rutka.net

Domovina je ena...

Čul sem, kako je zvenelo moje srce:
Sveta si zemlja in blagor mu, komur plodiš -...
Hodil po zemlji sem naši in pil nje prelesti.
Ljubil sem jo. Kakor grudi deviške razgaljene,
Duhtele pod soncem so njene poljane razpaljene.
Potapljal sem se v valove njenih žit,
SAM, sam s seboj, le z mislimi svojimi skrit
V molčeči družbi mladega hrepenenja,
MLAD, mlad – to se pravi; v srcu vsega življenja!

In vsa širina je z mojimi sanjami snivala
In nebes in gora sta mojim željam se odzivala...

Še dalje je govoril pesnik o domovini in tujini – takrat se je veliko Slovencev izseljevalo v Ameriko.

A za nas je to dovolj – dovolj lepot, ki se jih naučimo opazovati že v otroških letih in potem še globlje gledati skozi srce, čim starejši postajamo.

Naj tudi vaš korak kdaj zastane za trenutek, da se vam oči napasejo na cvetovih rož, živem zelenju mahov, na barvitosti in raznolikosti listja in dreves, na drobnem življenju med travami in listjem na gozdnih tleh, v tolmunih skritih potokov med strmimi pobočji, v skalnih strminah naših gora in visokih vrhovih, kjer si tako blizu soncu in vesolju. Še in še bi se dalo pisati o teh rečeh, pa bi kdo rekel – kaj filozofiraš, stara.

Ja, ne znam pisati drugače kot takole, da malo sanjarim. Ne znam pisati z zdaj popularnimi modernimi izrazi, ki mnogokrat nič ne povedo. A upam, da se je tole pisanje le malo dotaknilo vsakogar od vas, ki ste se potrudili prebrati ta sestavek; tudi vas mladih in najmlajših in da ste le malo razumeli, kaj sem hotela povedati.

Radi jo imejmo – to našo malo, pa tako prelepo in enkratno domovino in z veseljem se vedno vračajmo vanjo – DOMOV.

Babi Lenka

Domovina je ena...

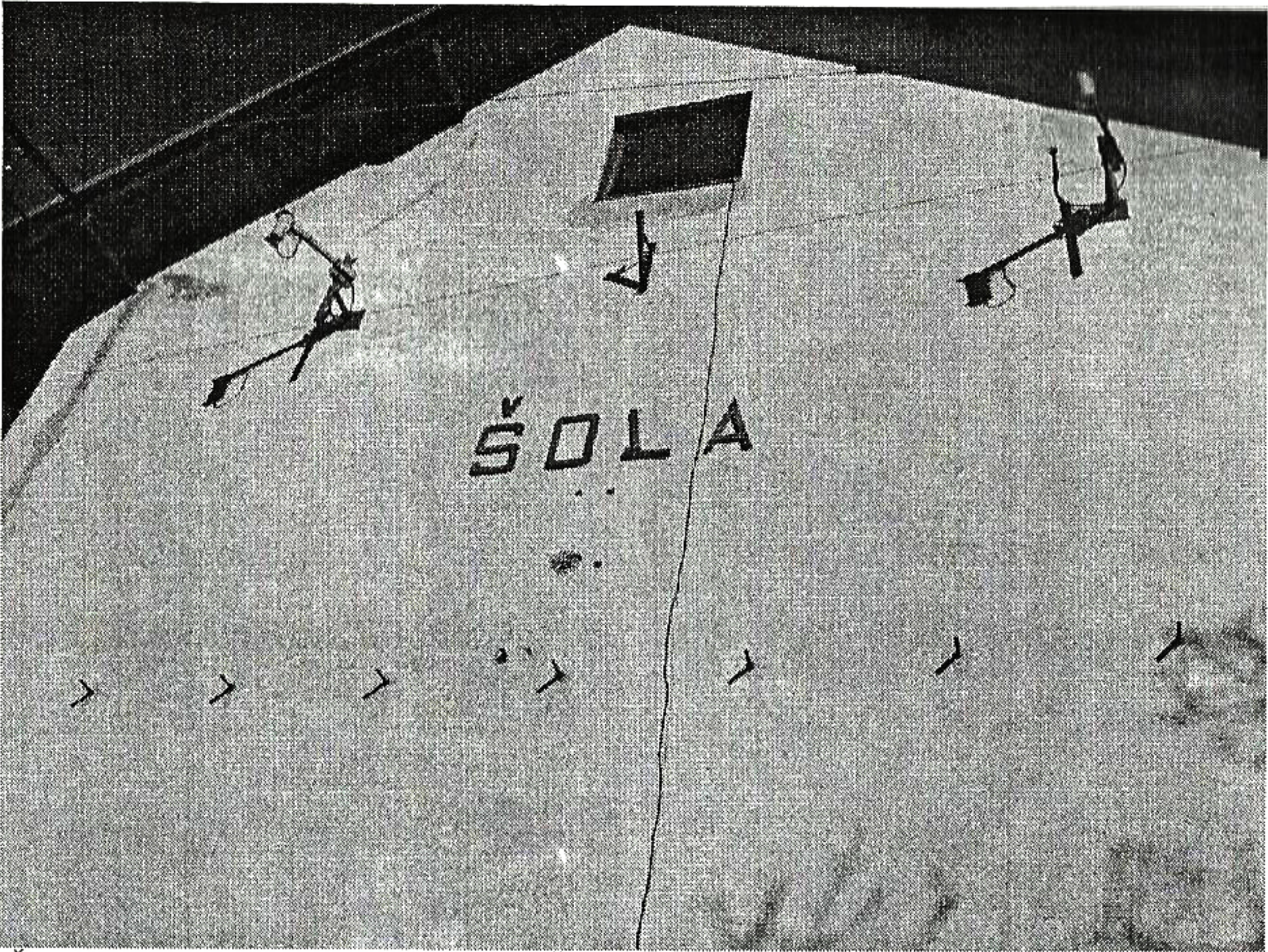
Hmmm, le kdo je žvižgal, da so takole plesali?

Rok hoče nekaj razložiti...

18 e-pošta: rcmlj@rutka.net

Bili smo... na zimovanju

Čeprav so bile počitnice, smo bili v Šoli...

Vabilo na TABOR

Dragi Mravi leto je že skoraj naokoli in tudi letos se bomo odpravili na tabor.

Tabor bo letos malenkost drugačen od prejšnjih.

Namreč skupni del tabora bo trajal zgolj devet dni. Pred tem pa se bo zgodil GG potep.

Tudi letošnji tabor bo potekal na nam znanem Klivniku, kjer se bomo vozili s kanuji, streljali z loki, kurili ognje, spali v šotorih, spoznavali ostale taborniške in gozdovniške veščine ter se družili. Tekom tabora bomo kot vsako leto razdeljeni na majnše skupine imenovane vodi. To skupino bo vodil vodnik, ki bo tudi podrobneje skrbel za počutje ter udobje naših otrok.

Torej kratek pregled pomembnih datumov:

- Ⓢ Tabor za MČ se prične 6. julija ter konča 15. julija.
- Ⓢ Tabor za GG se prične s pohodom 3. julija in konča ravno tako 15. julija.
- Ⓢ PP-ji se nam lahko pridružite na konačarstvu 29. junija ali na mladinskem taboru 3. julija s koncem 15. julija ali pa ostanete na podiranju do 18. julija.
- Ⓢ Prevoz opreme katero boste potrebovali od drugega dne tabora dalje pa se bo na pot odpravila skupaj s konačarji, to je 29. junija. Ta datum je pomemben torej za vse.

Morda še nekaj o predvidenih cenah taborjenja:

- za MČ bo to predvidoma znašalo 110,00 €

- za GG in PP pa bo ta strošek 140,00 €

Opomba: Cene so okvirne in se lahko še spremenijo ob upoštevanju natančnejše finančne konstrukcije.

Naj še omenim, da bo letos število taborečih omejeno na 25, zato bodo prve prijave predvidene za 14. maj zelo pomembne za zagotovljeno udeležbo na taboru.

Več informacij pa sledi v tabornem biltenu, ki bo izšel v sredini aprila.

Lep taborniški pozdrav

Taborovodja Miha Kolarič

20 e-pošta: rcmlj@rutka.net